

Çok Sevmeli İnsan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Eylül 2024

Renkler hüsrana sadık mevsimin kayıtsız teğet geçen gün ışığı ve şairin muradı.
Tekil düşler tekil hane çoğul hüznün üzüm taneleri gibi ardışık bir o kadar sırnaşık.
Kelamın eğrisi sözcüklerin doğrusu teyit edilesi bir aşk misal elbet yine aşk iken özlemin efendisi.
Ayracı yok bu gün göğün.
İmleci kayıp yerkürenin...
İnsanlar hepten aldatı ve sıra dışı duyguların kâbusu gölgesine meyleden bir kuş misali savruk
duyguların tercümesi iken şiir...
Ve Huda'nın esintisi eseri aşka meyyal bir yarım ada kapışan sözcüklerin dar zihniyetinden doğan ve
ansızın büyüyen anlam ne de olsa şair donanımlı bir sevdanın gerçek sahibesi ve şiirin güdüsü saklı
güftesi kâinat orkestrası iken sonsuzluğun bestesi.
Zaman hayli hatırşinas.
Rahman ve kavuşulası Dergâhı zinhar Adalet dağıtan İlahi Ateşin tek kıvılcımı bile yeter inanmaya.
İnadı inat bir mevsim günlerden Eylül mevsimlerden elde kalan son esinti elbet güneşin garbında acının
şarkında sözcüklerin babında adeta bir çengel bulmaca bulup buluşturamadığı kadar insan duygularını
ve şiiri meze bildiği imgelerin kıvancı ve kalemin meziyeti oysaki yazmadığında şair altında ezilesi bir
eziyet kalemin erbabı olsa bile neye yarar yazmadı mı kalem yazmadı mı şair?
Elem yüklü bir arayış.
Evhamlı kubbe endamlı mevsim.
Göğün ortasından ikiye yarıldığı şimşeklerin insana yüklediği hezimet en iyi anlatan olsa bile şiir, ne ki
ne imgeler sustuğunda karanlık bastığında ve aldatların tuzağında kalender bir yürek mecali kalmayan o
titrek ses ve işte d/ağlanan bulutlar yerküreyi göğe yakın kılan umutlar küredığı kadar evren küstüğü
kadar insan bakaya kalan rüyalar.
Huzur azıcık kayıplarda.
Lakin huzuruna çıktı mı Rabbin beşer.
Aşkın denizlerde gamlı notalarda süzülen her duygu her şiir bazen taban teper ulaşamadığı kadar
kendine insan ve şiirler bir bir sıraya girer.
Zamansız bir ölüm belki de şiirin kapaklandığı yer.
Amansız gidişat küskünlüğe mahal veren sessiz ruhlar ve sırlar.
Bir renk bir kıvılcım bir de eşlik etti mi yürek...
Elbet umudun kompetanı askıda şiir askıda teselli ve tecelli eden ilhamın arka bahçesinde yaşar şair ve
ahvali iken yazmaya doyamadığı her şiir...
Güne özet geçen bir veryansın elbet şairin kendine sadece kendine sitayiş ettiği.
Kalburüstü bir haletiruhiye ne zamanki kalem mızıkçılık yapsa şairin ve bulutların dinmeyen gözyaşı.
Nemine sadık iken havanın ve t/aşkın bulutların endamı ve işte yürekte Elham ve işte yürekte Kuran ve
işte kuyulardan aşan bir isyanı söndüren ilham:

Aşkın küpeştesi ve yarım ağız sevgilerin solgun nüktesi:

Sevdi mi şair gibi sevmeli insan.

Sevmeyi bilmeli ne zamanki dokunulmazlığında inancın dokunmaya dahi kıyamaz iken sevdanın her zerresinde saklı bir büyü gibi ve heyecanını da dizginleyemedi mi şair...

Çok sevmeli insan şairin şiiri sevdiği gibi.

Sevdi mi sevesi gelir en çok da aşkın rahlesinde saklı gizi şiir belledi mi her duyguyu tanımlamanın idraki ile ilhamın gölgesinde büyüttüğü kadar sevgiyi ve İlahi Ateşi ruhunda duyumsadığı kadar...